

ЧИННИКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Катерина Вікторівна Кокура

к.е.н., доцент кафедри менеджменту

зовнішньоекономічної діяльності

Східноукраїнського національного університету ім. В.Даля

Відродження машинобудівної галузі, забезпечення її випереджаючого розвитку – одна з найважливіших умов побудови постіндустріального суспільства, що базується на ефективному використанні наукових знань і високих технологій. Машинобудування має ключове значення для технологічного переозброєння всіх галузей виробництва. В цілому Україна має науково-технічний і економічний потенціал для розвитку даного важливого напрямку промисловості, але за умов подолання кризових процесів та проблемних питань у галузі.

Конкурентоспроможність підприємства – відносна категорія, яка відображає відмінності розвитку даного підприємства від конкурента як за ступенем задоволення своєю продукцією суспільної потреби, так і за ефективністю виробничо-господарської діяльності. Це спроможність виробничо-економічних систем змінювати траєкторію розвитку в процесі адаптації до змін у зовнішньому середовищі з метою збереження, розвитку існуючих чи створення нових конкурентних переваг [1, с.45].

Одним із найгостріших завдань забезпечення конкурентоспроможності підприємств сучасного вітчизняного машинобудування є подолання проблем, пов'язаних із відсталою техніко-технологічною базою. Ці питання вимагають залучення значних фінансових та інвестиційних ресурсів, які найчастіше відсутні у наявності підприємств. Важливою тенденцією у розвитку світової економіки є посилення залежності матеріального виробництва від нематеріальної сфери. Промисловість розвинутих країн ґрунтується на розробках у напрямку автоматизації та роботизації виробництва. Необхідність накопичення значних фінансових ресурсів для здійснення інноваційних проєктів, які відрізняються високими інвестиційними потребами і рівнем ризику, робить інноваційну діяльність доступною лише великим підприємствам. За умов проведення на підприємствах вітчизняної промисловості процесів автоматизації та роботизації для забезпечення конкурентоспроможності постає проблема відсутності кваліфікованих кадрів, які мають досвід роботи із новим обладнанням. Для вирішення цих питань необхідно проведення навчання та перекваліфікації виробничого персоналу [2,3].

Але, крім чинників, які стримують розвиток машинобудівної галузі, існують також і позитивні умови для підвищення конкурентоспроможності та виходу промислових підприємств із кризи. Для розвитку машинобудування як однієї з найважливіших в економіці України галузей промисловості необхідна участь великих підприємств через затребуваність у залученні фінансових, інвестиційних ресурсів. Позитивною рисою вітчизняного машинобудування є наявність у галузі великих за розмірами підприємств, спроможних забезпечити підвищення якостей

продукції для виходу на міжнародний ринок. Економіко-географічне становище України є вигідним через межування з одного боку з європейськими країнами, а з іншого – з країнами СНД. Цей факт, рівно як і розміщення основних підприємств машинобудування за територією країни, надає перспективи для розвитку галузі та виходу продукції на міжнародний ринок [4].

До позитивних чинників, що впливають на конкурентоспроможність машинобудівних підприємств, належить наявність кваліфікованих кадрів та виробничих площ. Але в сучасних умовах необхідно приймати заходи щодо підтримки переваг шляхом зацікавлення молодих спеціалістів та ефективного використання наявних площ. Важливу роль у підвищенні конкурентоспроможності відіграє керівництво підприємств та ступінь його зацікавленості у підвищенні інноваційної активності.

В Україні машинобудівна галузь представлена широкою чисельністю великих підприємств, розташованих у різних областях країни, найбільша частина з яких закономірно знаходиться в промислово розвинутих регіонах. Серед основних чинників, що сприяють підвищенню рівня конкурентоспроможності підприємств галузі такі: надходження конструкційних матеріалів, наявності кваліфікованої робочої сили, зв'язків з науково-дослідною базою, розміщення ринків збуту, потреба районів у продукції галузі, забезпеченість паливом, електроенергією, транспортом, наявність промислових майданчиків.

Література

1. Теоретичні основи конкурентної стратегії підприємства: Монографія/ За заг. ред. д. е. н., професора Іванова Ю. Б., д. е. н., професора Тиценка О. М. –Х.: ВД "ІНЖЕК", 2006. – 384 с.
2. Экономика и управление в машиностроении: Учеб. Пособ. Под ред. Н.Н. Кожевникова – М.: Изд.центр "Академия", 2004. – 208 с.
3. Д.В. Малащук Методичні підходи щодо визначення рівня міжнародної конкурентоспроможності машинобудівної галузі України // Формування ринкових відносин в Україні №3 (58), 2006 р., с.60-67.
4. А.В. Савчук Машиностроение Украины: современное состояние и факторы инновационного развития //Промисловість: проблеми розвитку та управління. №3 (25), 2004, с. 32-43.

ДІАГНОСТИКА СТАНУ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Катерина Андріївна Колосова

аспірант кафедри економіки підприємства

та управління трудовими ресурсами

Луганського національного аграрного університету

Діяльність виробничих підприємств на ринку України характеризується все більшою невизначеністю як у сфері ціноутворення стосовно цін на закупівельні матеріали та продажних цін на продукцію, так і стосовно коливань споживчих настроїв, а через це – обсягів продажу продукції, та наявності обсягів сировини на ринку, що диктується прискорюваними процесами перерозподілу ринків, змінами в ціноутворенні,